

det Jensen-Sønderupske System, at man for at sikre Forholdsmæssigheden gik bort fra at benytte Enmandskredsene som virkeligt Grundlag for Valget, idet Enmandskredsens Kandidater ikke behøvede at blive valgt, ja, endog den, der havde de færreste Stemmer i Kredsen, kunde vælges. Det frembød en saadan Usikkerhed i hele Bedømmelsen, at jeg godt forstaaer, at den højtærede Minister ikke har villet føre dette frem, og han saa er gaaet sine egne Veje og har gjort en Prøve, og jeg kan ogsaa godt forstaa, at en Hjerne som Ministerens med Interesse har syslet med disse Problemer, for Valglovsproblemer er jo en interessant Tankesport, og jeg tænker mig, at Ministeren sætter den betydelig højere end den Tankesport, som andre bruger deres Søndageftermiddage til: Bridgeopgaver, Skakopgaver, Rebusser og Logogriffer. Den Tankesport, som den højtærede Minister har hengivet sig til, har sikkert kostet ham mange, mange Timer og skaffet ham en meget stor Tilfredsstillelse, efterhaanden som det syntes ham, at Løsningen rykkede nærmere.

Det System, den højtærede Minister har bygget op, er da, som han angiver det i Betænkningen, et Forsøg paa at imødekomme Tanken om Enmandskredse med flydende Tillægsmandater. Men det er en ejendommelig Imødekommenhed, fordi Systemet i Virkeligheden maa betegnes som Enmandskredse med flydende Tillægsmandater indenfor en Grænse, og ved denne Begrænsning har den højtærede Minister i Virkeligheden berøvet Systemet det, der skulde kunne betyde noget afgørende i Sagen. Ved at gøre det flydende indenfor en Grænse faar man kun Ubehaget ved et skiftende Antal Medlemmer i denne Sal uden at sikre det, der skulde være Hensigten med Loven, den fuldkomne Forholdsmæssighed — det skal jeg komme til senere. Naar jeg derfor straks spørger mig selv, om Opgaven er løst ved det Forsøg, Ministeren har gjort, kan jeg ikke besvare det bekræftende. Ingen af de to Systemers væsentlige Fordele findes i det Forslag, Ministeren har forelagt, og Sammenblandingen har skabt et ejendommeligt utilfredsstillende Resultat.

Naar jeg først ser paa Enmandskredsene, maa jeg sige: Hvad var det, man mente med Enmandskredse? Man mente dermed for det første den historiske Politik i Kredsen og Forbindelsen mellem Repræsentant og Vælger. Den historiske Forbindelse er ganske opløst, for saa vidt som der vist ikke er en eneste historisk

Kreds tilbage, hvis dette Forslag vedtages. For det andet gøres Kredse saa store, at det, vi her i Landet har betegnet som det ønskelige, nemlig Vælgermøder fra Sogn til Sogn, for at Vælgerne derigennem kan komme i Forbindelse med Kandidaten, det er ikke længere muligt, i alt Fald ikke i de Kredse, som har de meget store Omraader og det meget store Antal af Sogne. Jeg skal nævne et Par Eksempler paa, hvad jeg her siger. Man kan ikke undgaa at se, at Kredse, der har haft en saadan Historie som Lejre-Kredsen, Sorø-Kredsen, Middelfart-Kredsen, Højrup-Kredsen og Grenaa-Kredsen fra den nyere Tid, sporløst forsvinder, og at andre Kredse er fuldkommen løsrevet fra deres politiske Historie. Dette sker ved den Udvidelse af Omraadet, som Ministeren maa give for Enmandskredsene, og som strider mod det, som i Virkeligheden hele Valglovsudvalget udtalte, nemlig at man ikke kunde gaa ned til under 90 Kredse og dog bevare Værdien i Enmandskredsene. Det er rimeligt for mig at nævne den Kreds, hvor jeg selv er opstillet, og som stadig betragter sig som repræsenteret af mig, skønt jeg er valgt i et større Omraade, Kalundborg-Kredsen. Til denne Kreds føjes nu Egne helt ned imod Slagelse, som aldrig har haft mindste Forbindelse, hverken økonomisk eller politisk, med Kalundborg-Kredsen, idet de har hele deres politiske Paa-virkning og Forbindelse til den anden Side, ned til Slagelse. Jeg skal nævne et andet Eksempel, den Kreds, som omfatter Skel-skør og Sorø. Denne Kreds er dannet saaledes, at Sorø løsriver fra hele sit Op-land og føres sammen med Skel-skør, saaledes at de to Byer i Udkanten af hver sin Side har den store Kreds, hvor der ingen politisk eller anden virkelig Sammenhæng er. Paa samme Maade skilles Nykøbing Falster fra en Del af sit Op-land. En anden Kreds, som er behandlet paa den ejendommeligste Maade, og hvor jeg maa tro, at Ministeren ikke selv har haft Lejlighed til at undersøge Forholdene, er den historiske Langelands-Kreds, der nok bevares under sit Navn som Opstillings-kreds, men er noget helt andet. Til denne Kreds er henlagt foruden Øen Langeland tillige Øerne Strynø, Drejø, Avernakø og Lyø. De sidste Øer ligger paa den syd-vestlige Side af Fyn og langt Vest for Taasinge, som intet har med denne Kreds at gøre. Se, disse Øer har hidtil været fordelt paa tre Folketingskredse paa naturlig Maade, nemlig med de Egne, hvorfra man kan komme over til Øerne, saa-